

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
 335 Logan Ave., Winnipeg, Man.
 TELEPHONE 29 011

PRENUMERATIONSavgifter
 I Canada:
 Helt år i försk. \$2.00
 Halvt år i försk. \$1.50
 4 mån. i försk. \$1.00
 I U.S.A. och Sverige:
 Helt år i försk. \$3.00
 Halvt år i försk. \$2.50
 4 mån. i försk. \$1.50

Helt Canadas lag är så ansvärlig för betalningen av en tidning för beta-
 240 tid ni mottager denna från
 postkontoret, vilken ni själv av pre-
 numerant eller ni mottager den i någon
 annan namn. De eller prenumerations-
 till är tillkomna måste ni underätta ni
 givaren samt vägra att längre mottaga
 tidningen från postkontoret för att bli
 inläggen från återkrav för vidare
 skadning. Om ni byter som bostad och
 en underrättar givaren därom, vad en
 tidningen fortfarande sändes till den
 gamla adressen, så är ni skyldig fort-
 sätta betala för densamma. Helt
 personen, som mottager den inte gör
 det.

Ikke beställda bidrag till tidningen,
 som ej kunna användas, återändas ej
 såvida ej porto närslutas.

Adressförändringar:— De av våra
 prenumeranter, som avflyttat till an-
 nan ort, ombedjas vänligen att till oss
 tillgeva namn på såväl sin gamla post-
 station som den nya, emedan vi i an-
 nat fall oro utståndsatta att sända
 tidningen.

Betalning:— De av prenumeranter-
 na, som insända betalningen per post,
 ombedjas att göra det genom "money-
 order", "express-order" eller i regel
 stredat brev. Privata "checks" måste
 åtföljas av 15 cents för "exchange".
 Kvitto erkännes genom ändring av da-
 tum på adressremsan i tidningen.
 Prenumerationspriset måste erläggas

i förskott. Tidningen tillkändes prenu-
 meranten, tills den är uppsagd och be-
 talning efter \$2.00 per år måste er-
 läggas för skuld. Alla brev och för-
 ändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
 335 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord"-
 bidrag og polemiska inlägg betraktas
 som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 ger.)
 \$1.50. Dödsannonser med namn och kors
 2, övriga 3 tum \$1.50. Förlo-
 vningsannonser, önskas lediga platser
 m.m. 75c per gång för utrymme i ke-
 överstgående 1 tum. Omfattande kyrko-
 notiser och meddelanden om kristna-
 ten, speciella missionsmöten. Årsmöten
 o. dyl. 75 cents per tum. Dylig annon-
 sering införes endast mot förut insänd
 likvid.

Fredsfrågan.

Fredsfrågan är en politisk
 fråga och vad jag förut sagt,
 gäller staten och ej kyrkan.
 Det synes ha varit nödvändigt
 för staten att skilja sig från
 kyrkan för att Guds löften om
 avvärjning och fred skola kun-
 na gå i uppfyllelse. Ställning-
 en här i världen blir för var-
 dag allt mera kritisk och pre-
 sident Hoover säger att det
 huvudsakliga onda är krigs-
 makten som slukar så oerhör-
 da summor. Utsikterna bliva
 allt sämre och folkmassorna
 ropa efter mat från staten.
 Detta kan ej fortgå, utan en
 ny nationalhushållning måste
 genomföras. Säkerligen är det
 Guds verk om världsfreden
 skall kunna komma till stånd.
 När en man kan väljas till ö-
 verhuvud för hundratals mil-
 lioner människor, då är det
 ett steg i den riktningen att
 hela världen skall komma att
 förenas till ett folk och jag
 tror att vi äro nära sakens
 förverkligande, trots det mör-
 ker och den kris vari världen
 nu befinner sig.

K. R. Jonson.

Ett omvänt blad.

Ni alla som äro i favör av
 100-procentig pool, tro ej att
 det blir mera guld för det.
 Sedan jag ganska väl känner
 till föreningar och deras avig-
 sidor, så är jag motståndare
 till allt tvång. Jag för min del

tror på att det bästa är att få
 köpa och sälja efter eget val.
 Mången säger säkerligen att
 enighet ger styrka och makt,
 men det är också bevisat att
 makt ger höghod och därmed
 följer fall. Det vore skillnad
 om det funnes stadig marknad
 för säden, men så länge som
 det ej fanns det går det ej att
 stabilisera vetepriset. Vi veta
 ju alla att vi ej kunna säga
 till om att vi vilja hava vete-
 priset satt till ett visat belopp.
 Så länge som denna stora ar-
 betslöshet och orättvisa be-
 hårskar världen, kan man ej
 ens tänka på att vetepriserna
 skola stabiliseras. Nej, det
 onda måste ryckas upp med
 rötterna och ett nytt system
 måste skada dagens ljus, där
 den fattige ej trampas under
 fötterna. Om Ni ej tänkt på
 detta förut, så gör det nu, och
 Ni skall finna att detta är vad
 som behövs. En annan sak som
 vi måste tänka på är att Cana-
 nada ej ensamt kan bestäm-
 ma. Härvid måste alla jordens
 länder samarbeta och det är
 däri svårigheten ligger. Så
 länge som vi människor ej har
 samma förmåga att tänka och
 uppfatta saker och ting kom-
 mer alltid tvister att uppstå.
 Se bara på dessa hundratals
 olika kyrkor, församlingar,
 föreningar m. m. Det är ju en
 skam utan like när ej ens des-
 sa kunna ena sig, och ändå
 är det endast en väg att gå, —
 den väg Mästaren visade oss
 att vandra. Nu finns det ju en
 hel del folk som så att säga
 tro sig vara ledare, de utbasa-
 nera sig själva, och tala om
 huru de vilja hjälpa, tills en
 dag bubblan spricker och för-
 eningens pengar äro slut. Nej
 här behövs något som man kan
 hålla sig till under båda goda
 och dåliga tider och om det
 någonsin skulle lyckas att be-
 stämna priserna på olika var-
 or, så blir det väl alltid nå-
 got bråk som kommer upp.
 Själva knuten ligger just i att
 finna ut när, var och hur si-
 tuationen skall kunna redas
 ut så att alla de svältande och
 arbetslösa kunna taga itu med
 nya krafter.

Stockholmska.

Språk och kultur.

"Augustana" för den 28 maj
 innehåller följande redaktio-
 nella notis angående Texas-
 konferensens möte:

"Det är intressant att akt-
 giva på det sätt som språk-
 frågan behandlas vid våra
 kyrkliga möten, och med hän-
 syn därtill möttes vi av en
 verklig överraskning med hän-
 syn till nu omskrivna konfe-
 rensmöte i Austin. Vi togo för
 givet, att denna konferens,
 både på grund av sitt läge och
 därav att dess ministerium
 utgöres av jämförelsevis un-
 ga pastorer, skulle uteslutande
 bruka landets språk, men
 i fråga om detta anmälde sig
 överraskningen. Det är rätt
 länge sedan vi varit närvaran-
 de vid ett konferensmöte, där
 så mycken svenska brukats,
 som just vid detta möte. Det
 hölls två predikningar varje
 dag, en på engelska och en på
 svenska, och den senare var
 ojämförligt den bäst besökta.
 Och högmässopredikan på
 söndagen hölls på svenskt
 språk. När under mötets för-
 handlingar diskussionen blev
 mer än vanligt livlig, växla-
 des det vanligen in på det
 svenska språket, och den här
 i landet födde presidenten
 klarerade sig förträffligt med
 sin svenska."

Dr. Thomas
 Electric
 Olja
 för
 människor
 SEDAN
 60 AR DET
 POPULÄRA
 MEDLET
 FÖR
 FÖRKYL-
 NING,
 VRICK-
 NING, SÄR-
 SKAVSAR,
 LAM RYGG,
 ETC.
 På den äkta.
 HOSTA,
 PRIS
 35c.
 OVERALLT

Dylika glädjande notiser
 borde oftare komma allmänhe-
 ten till del. De verka uppfri-
 skande. Då samme redaktör
 för några veckor sedan refer-
 erade Kansaskonferensens
 årsmöte, anmärkte han, att
 många hade väntat sig stora
 resultat för det kyrkliga ar-
 betet av övergången till en-
 gelska, men att dessa förvänt-
 ningar slagit fel, att föränd-
 ringen vällat tillbakagång
 snarare än framsteg. (Jag
 beklagar, att jag icke kan åter-
 bergiva, att jag icke kan åter-
 bergiva, att jag icke kan åter-
 bergiva ordagrann. Jag läm-
 nade tidningen på S. C. T:s
 officin och har icke återfått
 den.)

Måhända förklaras det e-
 gendomliga förhållandet med
 svenskheten i Texas genom
 den omständighet, vi redan
 påpekat. Den allmänna bild-
 ningen i Texas, "the Home of
 the Cowboys", är väl icke fullt
 så hög, som i Illinois, och
 svenskarna känna därför en
 viss överlägsenhet gent emot
 "infödingarna." Jag är dock
 benägen för att tro, att dr.
 Svenssons inflytande ännu gör
 sig gällande i dessa trakter.
 Vad som skadar svenskheten
 mest här i Canada torde va-
 ra, att vi se så många utlän-
 dingar på ett lågt utvecklings-
 stadium, och vi liksom skäm-
 mas för att räknas med dem
 som "foreigners." Våra kul-
 turella framsteg i Canada äro
 också ringa, och det gäller
 därför framför allt att i
 svenskhetens namn hålla bild-
 ningens fana högt. För övrigt
 påminner jag mig härvid vad
 fil. lic. K. A. Hjorth skrev i
 Allsvensk Samling för den 26
 november 1929:

"Är det icke så, att varje
 stor tanke liksom varje stor
 handling växer fram ur in-
 stinktens fasta grund, att ge-
 nom instinktens vård och ut-
 veckling skapas kultur, genom
 intellektets civilisation och
 teknik, såvida ej det skapas,
 som sämre är? Är det med
 andra ord icke så, att svensk-
 hetsarbetet ofta mest målmed-
 vetet bedrivs av dem, som ö-
 da minst tid på att utreda de
 teoretiska grunderna eller de
 praktiska fördelarna eller
 nackdelarna av detsamma, av
 sådana, som kanhända mången
 gång misströsta om dess fram-
 tid eller sitt eget arbetes vär-
 de? Är icke nyckeln till deras
 iver av samma slag, som
 framträder i den fromme
 psalmistens ord, 'likväl för-
 bliver jag vid dig'?"

"Ty där detta 'likväl' slår
 ned, där skingras all teoretisk
 mikrobiologi som agnar för vin-
 den, och allt kalkylerande om
 fördelar och nackdelar blir
 till enfaldigt joller utan var-
 je betydelse."

Skada, att detta 'likväl' nu
 för tiden slår ned på så få
 ställen! Skada, att man för-
 summer, att målmedvetet ver-
 ka och i stället väntar på att
 någonting skall "gå ned."
 Varest en kraftig och befa-
 lande instinkt gör sig gällan-
 de, har man anledning att an-
 taga, att förnuftiga skäl lig-
 ga till grund därför, och ett
 av våra misstag ha bestått dä-
 ri, att vi icke nog bemödat oss
 om att göra oss reda för de
 förnuftiga skäl, som tala för
 svenskhetsarbete på denna si-
 dan om Atlantes.

"Kultur och språk" är ett
 vittomfattande ämne och kan
 giva en anledning att skjuta
 in en massa olikartade saker.
 De två höra naturligtvis ihop.
 En bristfällig kultur kan hava
 sin grund i ett bristfälligt
 språk. Men kulturen kan ock-
 så taga en riktning sådan,
 att man icke kan skylla på
 språket, ifall det bär at sko-
 gen. Jag har ett arbete i
 flera band (icke på svenska),
 som har till uppgift att på
 folkligt sätt åskådliggöra ve-
 tenskapens landvinningar. De
 som hopskrivit detta verk
 måtte visst ha varit fackmän
 å sina skilda områden, men
 åtminstone en av dem lär
 vara värdigt ensidig och äda-
 galigger en betänklighet okun-
 nighet i fråga om (1) histo-
 ria, (2) religion och (3)
 språkkunskap. På några få
 sidor fann jag en kväll följ-
 ande saker att anmärka:

"Även av andra forntidens
 författare hava vi många fak-
 ta. Så omförmäler t. ex. Ex-
 batana, att bjälkarna, taket
 och pelarna i palatset i Poly-
 bius på den tid, då denna stad
 erövrades av Alexander den
 store, voro alla överlagda med
 guldskivor, och takpanelerna
 överdragna med silver." Var-
 je högskoleelev borde väl ve-
 ta, att Ekbatana var namnet
 på en stad, och att Polybius
 däremot var namnet på en
 författare.

"Enligt Moses var järnet
 känt redan före syndafloden.
 Detta bevisas av et ställe i 5
 Mosebok 8 kap. 9: "Ett land,
 där du skall have bröd nog till
 att äta, där och intet fattas,
 ett land, vilket stenar äro
 järn; där du ock koppar utur
 bergen hugger." Alltså lev-
 de Moses före syndafloden!
 Författaren prälar över allt
 med grekiska benämningar,
 som nästan alltid äro galet
 skrivna. På tal om kvicksil-
 ver (hydrargyrum) giver han
 oss följande stycke nonsens:
 "En annan metod att fram-
 ställa cinnaber genom upp-
 värming i järnskålar giver
 Dioskorides (100 e. Kr.) och
 benämner den därvid konden-
 serade flytande metallen ar-
 chers av ador (vatten) och
 adraryaros (silver). Hör på,
 föräldrar, är det slik kultur
 edra barn inhämta i skolor-
 na? Akten eder! Få kom-
 munisterna hand om under-
 visningen, så bär det av åt
 det hållet. Den som skrivit
 ovan anförda smörja har sä-
 kert gått i skola hos socialis-
 ter eller fyrbenta kulturvän-
 ner.

Det händer icke sällan, att
 jag läser något som har en
 så påfallande likhet med nå-
 got jag nyss förut läst, att jag
 blir rent förbluffad och knap-
 past vet om det beror på en
 slump eller om några hemlig-
 hetsfulla makter ha med sa-
 ken att göra. Så läste jag t.

ex. i förra veckan följande
 bit i "Svensk läsebok för
 realskolan:

"En stuga på landet bod-
 de en gumma, som hade en
 ganska latblandad pojke. När
 han skulle lära sig en läxa, så
 hittade han alltid på något
 för att få slippa ifrån den och
 komma ut och leka i stället
 för att arbeta.

"En dag hade han av sin
 lärare i skolan blivit tillsagd
 att till följande dag lära sig
 en vacker vers ur läseboken.
 Pojken sade då till sin mor,
 att det skulle gå mycket bättre
 att lära sig versen ute än
 inne i stugan. Och så gick
 han ut med boken och satte
 sig i skuggan av ett träd, och
 här somnade han från låxor
 och allt.

"Om en liten stund kom en
 gumme och ställde sig fram-
 för pojken och tittade på ho-
 nom. Då nu gummen såg, att
 pojken gång på gång nickade
 till med huvudet, trodde han
 förstas, att pojken ville stau-
 gas med honom. Det retade
 baggen, så att han gick fram
 och gav pojken en väldig
 puff, så att han gjorde en
 riktigt bra kullerbytta i grö-
 ngräset. Men då fick pojken
 brått att komma in i stugan
 och läsa. Hade gummen träff-
 fat några flera pojkar av det
 slaget, så hade han nog givit
 dem också en väckelse."

I dag återkallades detta
 läsestycke i mitt minne. Kan
 ni gissa på vad sätt? Nej,
 nu får ni plöja med alla de
 kalvar ni kan få tag i, ni räk-
 kar likväl aldrig på mig gåta.
 Därför skall jag omtala hur
 det gick till.

Jag besökte i dag ett
 bibliotek, och bland andra
 böcker uttog jag en självbio-
 grafi av Peter Cartwright,
 "backstugepredikanten." Jag
 blev intresserad; jag läste och
 läste; jag grät — hm — av
 salvelse, men rätt vad det var
 grät jag emedan jag skrattade
 så att tårarna trillade ut-
 för mina kinder. Jag träffade
 nämligen på följande
 stycke, som har en påfallande
 likhet med läsestycket ovan:

"För att visa vilken okun-
 nighet, de tidiga metodistpre-
 dikanterna hade att kämpa
 mot, skall jag omtala en hän-
 delse eller två, som Wilson Lee
 upplevde i Kentucky. Han var
 en av de till vestern utskicka-
 de metodistbanbrytarna. Han
 var en mycket bister och all-
 varsam predikant. I ett av hu-
 sen, där han en dag höll gudst-
 tjänst, hade man ett moder-
 löst lam, som pojkarna hade
 kälrat med och i okynne lärt
 att stängas. De plågade när-
 ma sig det och nicka med hu-
 vudet, då lammet vanligtvis
 ryggade och tog ansats, var-
 på de hoppade ur vägen.

"En man infann sig på
 gudstjänstmötet, som hade
 rumlat hela den föregående
 natten. Han kom sent och satte
 sig på ändan av en bänk
 nästan i dörröppningen, och
 enär han icke sovit under nat-
 ten, började han snart att
 nicka; under det han nickade
 och lutade sig framåt, kom
 det tama lammet till dörren,
 och då det fick syn på man-
 nen, som satt nedhukad och
 nickade, trodde det, att man-
 nen ville skoja, ryggade, tog
 ett skutt och smällde till den
 scvande mitt i skallen, så han
 tumlade över ända, till stor
 munterhet för församlingen,
 som skrattade ohejdat. Bister
 och allvarsam som predikan-